

forflag, indrømmer jeg, har en vis god Side ved sig, idet det nemlig sætter en Indskrænkning for den Fremgang, der er i Rekruttilgangen Aar for Aar. Men jeg erindrer endnu, at jeg allerede i 1888 hentydede netop til noget lignende. Men hvad sagde de Herrer den Gang? De sagde: Vi have Traditionen for os, at vi maa hævde og holde den almindelige Bærnepligt højt i Være, som ikke med Forflag eller Taster, der tyde hen paa lejede Hære eller den Slags. Jeg svarede den Gang til disse Udtalelser: Nej, det er ganske rigtigt, heller ikke jeg mener, vi skulle til lejede Hære, men vi have mangen en anden Maade at rekrutere Armeens Behov paa, end netop gennem almindelig Bærnepligt, og jeg tænkte netop særlig paa dette System, som man nu vil sætte i Værk. Nu er man kommen; men hvorfor er man kommen? For at imødekomme de ærede Herrer her oppe i Landstinget. Det har været Grunden for de Herrer af Oppositionen til at gaa med, ikke fordi de have været særlig interesserede i at faa den almindelige Bærnepligt indskrænket, men det har været et Middel; thi jeg ved ju godt, at dette Forflag ikke er kommet fra den Side, hvortil jeg hører, men det er netop kommet fra Modstandernes Side, og blev fordret som noget, der maatte og skulde med til Forliget. Nu jeg hilser det med Glæde, at det er kommet frem trods det, at det er kommet fra Modstandernes Side. Derimod maa jeg selvfølgelig i højeste Grad beklage, at naar man nu gaar over og giver den provisoriske Fæstning baade Bemanding og Bestyrelse, er det af den Slags, der er mig ligesom et Stykke af Lovliggørelsen af dette for vort kære Fædreland ulykkebringende — jeg havde nær sagt — Mafværk uden omkring Kjøbenhavn. Derfor siger jeg, og jeg kan godt sige det paa flere af mine Meningsfællers Begne, at naar dette Forflag nu skal til Afstemning, og skal gaa over til 2den Behandling, saa vil jeg — og det gør jeg af Kærlighed til mit Fædreland — stemme imod dets Overgang til 2den Behandling. Jeg vil stemme imod det, og jeg vil anbefale mine Meningsfællere at gøre det samme.

A. Nielsen: Med Hensyn til hvorledes jeg og mine Meningsfællere agte at stille os til det her foreliggende Forflag, kunde jeg indskrænke mig til at henvise til den Stilling, vi indtog ved første Behandling af det Forflag, der blev forelagt af den højtærede Krigsminister i Begyndelsen af Samlingen, idet disse to Forflag, det foreliggende og det af den højtærede Krigsmini-

nister i sin Tid forelagte, have det til fælles — og det er Kernepunktet i dem begge — at de gaa ud paa at anerkende Kjøbenhavns Befæstning som Led i vort Forsvarsvæsen. Jeg havde den Gang Ordet for at paavise, at den Grund var alene nok til at nægte Forflagets Overgang til 2den Behandling, og det samme kunde jeg indskrænke mig til at sige her, men finder dog Anledning til at føje nogle Udtalelser til. Jeg vil saaledes minde om de militære Lovforslags Gang her i Tinget i de senere Aar. Jeg skal gøre det ganske kort, men jeg tror nok, det kunde have Interesse i dette Øjeblik at se tilbage paa, hvilke Bolter der ere faaede i den Henseende under Ledelse af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen).

I 1890 havde vi her i Tinget forelagt flere militære Forflag. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds stod da op og anbefalede et af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) stillet Forflag til Dagsorden, der udtalte, at af Hensyn til disse Forslags Forbindelse med Kjøbenhavns Befæstning maatte man stemme mod deres Overgang til 2den Behandling — det er ikke Ordene, men det er kort Meningen. Saaledes stillede det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds sig den Gang. Aaret efter saa vi de samme Forflag marschere op her i Tinget. Da havde det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds et nyt Standpunkt, det nemlig, at han sagde: „Stemmer ikke“, da Spørgsmaalet forelaa om Overgangen til 2den Behandling. Der var forud for dette ny Standpunkt kommet noget frem, der betegnede Bendingen, der betegnede en noget forandret Opfattelse af de Forhold, der her berøres, og dette „noget“ kan nævnes med dette ene Ord Kendsgerning. Der var faldet fra et æret Medlem her i Salen Ordet Kendsgerning i Forbindelse med Kjøbenhavns Befæstning. Saa vidt jeg huffer, var det det ærede Medlem fra Årsens (Berntsen), der udtalte det, idet han sagde: „Kjøbenhavns Befæstning er nu en Gang en Kendsgerning“. Denne Udtalelse blev tagen op af et Medlem, som nu ikke længere sidder her i Tinget, og blev underlagt den Forklaring, at det ærede Medlem fra Årsens og hans Meningsfællere ved at udtale, at Kjøbenhavns Befæstning var en Kendsgerning, stillede sig anderledes til den, end de tidligere havde gjort. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds tog dette meget fortrydeligt op og sagde, at det kunde der aldrig ligge i dette Ord Kendsgerning; der kunde aldrig ligge en forandret Opfattelse af Kjøbenhavns Befæstning deri, at man udtalte, at den var